

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/22/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2319011482
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2319011482.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovaného K. U., nar. XX.XX.XXXX v G. R., pre prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 9. novembra 2020, sp.zn. 31T/143/2019, na verejnom zasadnutí konanom dňa 13.apríla 2021 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. odvolanie obžalovaného K. U., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 9. novembra 2020, sp.zn. 31T/143/2019 bol obžalovaný uznaný za vinného z úmyselného prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, na tom skutkovom základe,

že

v období od 22.04.2019 do 06.09.2019 svojej bývalej družke a matke ich dvoch detí Y. E. z telefónneho čísla + XXX XXX XXX XXX a + XXX XXX XXX XXX, ako aj z utajeného čísla, posielal množstvo správ, v ktorých jej okrem iného písal, aby skapala a vulgárne jej nadával, a aj desiatky krát denne volal a nadával jej rôznymi vulgárnymi nadávkami,

Za tento trestný čin okresný súd uložil obžalovanému podľa § 360a ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. l) a § 37 písm. m) Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona okresný súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č.l. 138-140 spisu.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že ako z výpovedí obžalovaného a poškodenej, tak i z obrazových dôkazov - zabezpečených SMS správ a denníka hovorov poškodenej, bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný poškodenú dlhodobo terorizoval neustálymi telefonátmi a vypisovaním SMS správ s vulgárnym a výhražným obsahom, ktoré vzhľadom na ich obsah, ako ich predchádzajúce spolunažívanie, v ktorom sa vyskytovalo aj násilie, stále trvajúcí kontakt a neustále pitie alkoholu u obžalovaného, mohlo u poškodenej objektívne vyvolať obavu o jej život a zdravie. Neustále kontaktovanie formou desiatok telefonátov denne a značným množstvom SMS správ so závadným obsahom tiež objektívne mohlo podstatne zhoršiť kvalitu života poškodenej už len neustálou potrebou reagovať na zvonenie telefónu. Správanie obžalovaného možno vyhodnotiť ako prenasledovanie

poškodenej, keďže v SMS správach sa vulgárne vyjadroval o jej súkromnom živote, novom partnerovi a občas vyjadril svoju lásku voči nej a deťom. Trestný čin bol jednoznačne spáchaný v súvislosti s postavením poškodenej ako bývalej družky obžalovaného, ako vyplýva z obsahu SMS správ, inak by nemal obžalovaný žiaden dôvod jej písať a volať.

Keďže ide o hromadný trestný čin, za deň jeho spáchania sa považuje deň zanechania protiprávnej činnosti 06.09.2019 (inak oznámenie vznesenia obvinenia, no k tomu došlo neskôr). K spáchaniu tohto trestného činu teda došlo až po doručení trestného rozkazu Okresného súdu Dunajská Streda sp.zn. 18T/55/2019 dňa 05.06.2019, čím tieto dva skutky nie sú v súbehu a neukladá sa za ne súhrnný trest, ale samostatné tresty.

Na základe vykonania a zhodnotenia týchto dôkazov týkajúcich sa skutkového zistenia dospel okresný súd k záveru, že skutok tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti rozsudku, sa stal, že ho spáchal obžalovaný a že obžalovaný tak svojím protiprávnym konaním naplnil vyššie uvedené zákonné znaky skutkovej podstaty. Okresný súd nezistil nepatrnú závažnosť konania na použitie špecifického materiálneho korektívu podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona (R 23/2008).

Okresný súd mohol obžalovanému uložiť trest odňatia slobody v zákonnej sadzbe od 6 mesiacov do 3 rokov, pričom u neho zistil 1 poľahčujúcu okolnosť - priznal sa k spáchaniu trestného činu a úprimne ho oľutoval, a 1 priťažujúcu okolnosť - bol už za trestný čin odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda sp.zn. 2T/110/2017 zo dňa 03.10.2017, právoplatný dňa 22.12.2017, na podmieničný trest odňatia slobody, v ktorom sa do vyhlásenia rozhodnutia neosvedčil, ako aj trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda sp.zn. 18T/55/2019 zo dňa 22.05.2019, právoplatný dňa 15.08.2019 (skutočne dňa 14.06.2019), na nepodmienený trest odňatia slobody.

Čo sa týka druhu trestu, vzhľadom na závažnosť konania, keď prakticky päť mesiacov terorizoval poškodenú, zavinenie obžalovaného, jeho trestnú minulosť ako aj skutočnosť, že skutok spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a aj po odsúdení na nepodmienený trest odňatia slobody, nepovažoval okresný súd uloženie alternatívneho trestu za dostatočné a vhodné, a uložil trest odňatia slobody, ktorý nemohol v zmysle § 49 ods. 2 TZ podmienične odložiť.

Pri určení výmeru trestu prihliadol okresný súd okrem uvedeného aj na súčasný postoj obžalovaného k svojej trestnej činnosti, ku ktorej sa prakticky priznal a ľutuje ju, ako aj na súčasný vzťah s poškodenou, keď takéhoto konania už zanechal a majú spolu korektné vzťahy, a uložil mu trest v dolnej polovici trestnej sadzby v trvaní 1 rok.

Keďže obžalovaný nebol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, zaradil ho okresný súd na jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku čo do výroku o treste v zákonom stanovenej lehote podal obžalovaný odvolanie (č.l. 141 a 144 spisu).

Prokurátorka okresnej prokuratúry nepodala proti rozsudku okresného súdu odvolanie.

V písomnom odvolaní obžalovaný (č.l.144 spisu) uviedol, že s rozhodnutím súdu nesúhlasí.

Obžalovaný prostredníctvom svojej obhajkyne písomne odôvodnil zahlásené odvolanie, v ktorom uviedol, že ku skutku sa priznal a oľutoval ho. Skutok podľa výroku spáchal v období od 22.04.2019 do 06.09.2019, preto ho mal odsudzovať za celé toto obdobie a nie iba za deň 06.09.2019. Konštatovanie súdu, že k trestnému činu došlo dňa 06.09.2019, teda až po doručení trestného rozkazu Okresného súdu Dunajská Streda č.18 T 55/2019 zo dňa 05.06.2019 a preto tieto dva skutky nie sú v súbehu je nesprávne. Skutky sa stali v tom istom období. Výkon trestu nastúpil dňa 19.10.2019 vo veci Okresného súdu Dunajská Streda č.18T55/2019 v trvaní 1 roka. Momentálne vedie riadny život, platí na maloleté deti výživné a pracuje.

Pri výmere trestu okresný súd poukázal na ustanovenie § 36 Tr. zák., že sa priznal a oľutoval skutok a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Tr. zák., že bol trestaný. Pri výmere trestu mu zvýšil dolnú hranicu

(6 mes.) trestnej sadzby a uložil mu trest vo výmere 1 roka. Nie je mu zrejmý uvedený výpočet, právna úvaha súdu o rozhodnutí výšky trestu, ktorý v odôvodnení žiadnym spôsobom nešpecifikoval.

Napadnutý rozsudok nebol riadne odôvodnený vo výroku o treste a je nepreskúmateľný a prísny.

V závere žiadal, aby krajský súd poukazujúc na to, že trest uložený trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda č.18T/55/2019 vykonal, napadnutý rozsudok čo do výroku o treste zmenil a s poukazom na ustanovenie § 44 Tr. zákona upustil od uloženia súhrnného trestu a ďalšieho trestu, nakoľko trest uložený mu skorším rozsudkom je dostačujúci a mal výchovný vplyv na jeho osobu.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie za prítomnosti obžalovaného, obhajcu a prokurátora krajskej prokuratúry.

Prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť, nakoľko rozhodnutie I. stupňového súdu považuje za zákonné a správne.

Obhajkyňa obžalovaného uviedla, že od klienta sa na chodbe dozvedela, že boli porušené práva jej klienta, nakoľko neovláda slovenský jazyk. Pridržiava sa písomného odôvodnenia odvolania a navrhla rozsudok okresného zrušiť a s poukazom na ustanovenie § 44 Tr. zákona upustiť od uloženia súhrnného trestu, nakoľko klient vedie riadny život.

Obžalovaný uviedol, že ľutuje všetko čo spravil, jeho deti ho potrebujú a výkon trestu mu bol ponaučením.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací nezistil dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 Trestného poriadku ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku. Postupom podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a dôvodnosť napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Z obsahu spisového materiálu odvolací súd zhodne ako súd I. stupňa zistil :

- prokurátor okresnej prokuratúry podal dňa 25.11.2019 pod č. 1 Pv 387/19/2202-7 obžalobu na K. U. pre prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a odsek 1 písmeno c), odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona (č.l. 90 spisu)
- okresný súd vydal dňa 28.1.2020 trestný rozkaz (č.l. 109 spisu), proti ktorému podal obžalovaný a obhajca obžalovaného včas odpor (č.l. 114 a 115 spisu)
- okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie čítaním výpovede obžalovaného K. U. zo dňa 10.10.2019 na č.l. 8, výsluchom obžalovaného K. U., výsluchom svedkyne Y. E., oboznamovaním listinných dôkazov, a to prekladom SMS z č.l. 32, fotografií mobilného telefónu poškodenej z č.l. 51-79, výpisom z evidencie priestupkov z č.l. 82, správou o povesti z č.l. 83, odpisom RT z č.l. 104, podstatného obsahu spisu OS DS 18T/55/2019.

Ani odvolací súd nemá pochybnosti o tom, že obžalovaný spáchal skutok v rozsahu skutkových zistení napadnutého prvostupňového rozsudku. Z toho dôvodu si závery prvostupňového súdu v podstatnej časti osvojuje, a keďže sa s nimi stotožňuje, v podstatnom rozsahu na ne ako na správne odkazuje.

Obžalovaný bol zo skutkov uvedených v obžalobe usvedčovaný vlastnou výpoveďou na hlavnom pojednávaní zo dňa 9.11.2020 (č.l. 135 spisu), výpoveďou svedkyne-poškodenej Y. E. na hlavnom pojednávaní zo dňa 9.11.2020 (č.l. 136 spisu), fotografiami mobilného telefónu a prekladom SMS oboznámených na hlavnom pojednávaní zo dňa 9.11.2020 (č.l. 136 spisu).

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní zo dňa 9.11.2020 (č.l. 135 spisu) uviedol aj toto: „chcem len toľko povedať, že po rozchode som bol žiarlivý a preto som písal takéto veci.“ a „viem, že som posielal priateľke všelijaké SMS ako z môjho tel.č. XXXX/XXX XXX, tak aj z tel. č. XXXX/XXX XXX, čo je číslo mojej mami. Telefonicky som ju nekontaktoval lebo ma nedvíhal, preto som písal SMS. Nikdy som sa jej nevyhráždal slovami „zabijem ťa“, či „skap“, nemyslel som to tak. V týchto SMS boli hlavne nadávky.“ Poškodenej na hlavnom pojednávaní zo dňa 9.11.2020 (č.l. 136 spisu) uviedla tiež toto: „tr.oznámenie som podávala lebo som sa bála, obž. mi stále volal, kde som a čo robím, a potom to prešlo do vulgárnych nadávok.“

a „V tom čase sa mi vyhrážal, že ma zabije a takto. Obž. ma niekedy aj udrel, dal mi facku, nebolo to pravidelné.“ Z prekladu č. 599/2019 týkajúceho sa SMS správ (č.l. 32-50 spisu) vyplýva aj to, že slovo „skap“ alebo jeho iný tvar sa vyskytlo v SMS správach s dátumom a časom 27. mája 14:15 hod., 24. mája 20:24 hod., 24. mája 20:30 hod., 27. mája, 8. júna 11:12 hod., 15. júna 17:09 hod, 15. júna 12:06 hod., 15. júna 20:18 hod. Na č.l. 51-63 spisu sú zachytené fotografie mobilu s SMS správami v maďarskom jazyku. Na č.l. 64-79 spisu sú evidované fotografie mobilu s veľkým množstvom hovorov, a to ako zo súkromného čísla, teda utajeného čísla, tak aj z telefónneho čísla XXXX XXX XXX a XXXX XXX XXX.

Na základe vykonaného dokazovania bolo spoľahlivo preukázané, že obžalovaný posielal poškodenej množstvo správ s vulgárnym obsahom a že obžalovaný telefonoval veľa krát poškodenej, pričom jej vulgárne nadával.

„32. Objektívna stránka trestného činu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 Trestného zákona spočíva v dvoch základných častiach. Prvá časť predstavuje všeobecný opis objektívnej stránky, druhá časť predstavuje alternatívne vyjadrené konania a pre naplnenie skutkovej podstaty sa vyžaduje naplnenie aspoň jedného tohto alternatívne vyjadreného konania v spojitosti s prvou časťou objektívnej stránky tejto skutkovej podstaty. Prvá časť objektívnej stránky predstavuje všeobecný opis skutkovej podstaty a vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch znakov: a) dlhodobé prenasledovanie iného, a to b) takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu o jeho život alebo zdravie, život alebo zdravie jemu blízkej osoby alebo podstatným spôsobom zhoršiť kvalitu jeho života. Pritom následok v bode b) je stanovený alternatívne buď ako možnosť vzbudenia dôvodnej obavy o život alebo zdravie poškodeného, resp. jemu blízkej osoby, alebo ako možnosť zhoršenia kvality života poškodeného podstatným spôsobom. Druhá časť objektívnej stránky predstavuje alternatívne vyjadrené konania, ktorými sú

- a) vyhrážanie sa ublížením na zdraví alebo inou ujmom poškodenému alebo jemu blízkej osobe,
- b) vyhľadávanie osobnej blízkosti alebo jeho sledovanie,
- c) kontaktovanie poškodeného prostredníctvom tretej osoby alebo elektronickej komunikačnej služby, písomne alebo inak proti jeho vôli,
- d) zneužitie osobných údajov poškodeného na účel získania osobného alebo iného kontaktu, alebo
- e) iné obmedzovanie poškodeného v jeho obvyklom spôsobe života.

Pre naplnenie skutkovej podstaty sa vyžaduje naplnenie aspoň jedného takto alternatívne vyjadreného konania v spojitosti s prvou časťou objektívnej stránky tejto skutkovej podstaty (BURDA, E., ČENTÉŠ, J., ZÁHORA, J. a kol. Trestný zákon. Osobitná časť. Komentár. II. diel. 1. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2011, s. 1203 - 1206.)“ (24/2019, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. I. ÚS 277/2019 zo dňa 15. októbra 2019)

Na základe uvedených skutočností mal odvolací súd jednoznačne a nepochybne preukázané, že obžalovaný sa dopustil úmyselného prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, keď obžalovaný dlhodobo od 22.4.2019 do 6.9.2019 prenasledoval poškodenú takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu o jej život alebo zdravie, a to s poukazom na viaceré SMS správy s výhrážnym obsahom, a podstatným spôsobom zhoršiť kvalitu života tým, že ju kontaktoval prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby proti jej vôli a čin spáchal na chránenej osobe, ktorou je blízka osoba, nakoľko poškodená je bývalou družkou obžalovaného. Výrok o vine rozsudku okresného súdu nebol odvolaním obžalovaného výslovne napadnutý.

K výroku o treste:

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potencionálnych páchatel'ov od spáchania trestných činov, ale má viesť i k utvrdeniu pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest je protiprávne a nežiaduce. Varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie trestu, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcija medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a celou spoločnosťou. V treste je teda

obsiahnuté spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, a to tak právne ako aj etické. (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Tosť/19/2015 zo dňa 23.6.2015)

Pri úvahách, aký druh trestu spravodlivo zohľadní konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, vychádzal aj odvolací súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť na ochranu spoločnosti jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti - potencionálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovne pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Ochrana spoločnosti sa teda uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represia) a prvkom výchovy (prevencia). Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou.

Odvolací súd ustálil, že okresný súd nepochybil ani postupom v konaní, ktorým dokazoval skutočnosti potrebné pre ukladanie sankcie. V tomto smere vykonal na hlavnom pojednávaní dostatočné dokazovanie, správne vyhodnotil osobu obžalovaného, jeho povosť a ďalšie skutočnosti potrebné pre uloženie spravodlivého trestu.

Rovnako v dôvodoch rozsudku dostatočne vyhodnotil, na základe akých myšlienkových postupov dospel k rozsahu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, správne v tomto smere aplikoval poľahčujúcu okolnosť v súlade s § 36 písm. l) Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu trestných činov a trestné činy úprimne oľutoval) a priťažujúcu okolnosť v súlade s § 37 písm. m) Trestného zákona (bol už za trestný čin odsúdený). Správne vyhodnotil vyrovnaný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v zmysle ustanovenia § 38 odsek 2 Trestného zákona. Trestná sadzba vyplývajúca z ustanovenia § 360a ods. 2 Trestného zákona je 6 mesiacov až 3 roky. V zmysle § 38 odsek 2 Trestného zákona zostala zákonná trestná sadzba neupravená.

Ukladanie alternatívnych trestov (peňažného trestu alebo trestu domáceho väzenia) odvolací súd rovnako ako okresný súd nepovažoval za dostatočné, a to s poukazom na osobu obžalovaného, na jeho trestnú minulosť a na spôsob spáchania skutku, ako i skutočnosť, že obžalovaný skutok spáchal v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia.

Okresný súd postupoval správne, keď obžalovanému uložil trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok, nakoľko uvedený trest je zákonný a primeraný. Nakoľko obžalovaný sa dopustil trestnej činnosti v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia (odsúdený trestným rozkazom OS Dunajská Streda zo dňa 03.10.2017 sp.zn.2T11/17, skúšobná doba do 23.12.2019), v zmysle § 49 ods. 2 Trestného zákona neprichádzal do úvahy podmienenečný odklad výkonu trestu odňatia slobody. Okresný súd nepochybil ani tým postupom, ktorým podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, keďže trest odňatia slobody uložený trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda sp.zn. 18T/55/2019 zo dňa 22.5.2019 bol uložený za nedbanlivostný trestný čin (č.l. 102 spisu), pričom výkonu uvedeného trestu začal až dňa 24.10.2019 (č.l. 110 spisu).

K odvolacím námietkam obžalovaného:

Trest je opatrením štátneho donútenia, ktoré v mene štátu, na základe a v medziach zákona ukladajú v predpísanom konaní na to povolané súdy páchatel'ovi za spáchaný trestný čin. V tejto definícii je vyjadrená zásada „nulla poena sine lege, sine crimine, sine iudicio“. Trest ako právny následok trestného činu môže priamo postihnúť len páchatel'a trestného činu (zásada personalnosti trestu) tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu (§ 34 ods. 3 Tr. zák.). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti - potencionálnym páchatel'om, voči ktorým

sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovne pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2 Tost 19/2015 zo dňa 23.6.2015)

K odvolacej námietke obžalovaného, že s rozhodnutím súdu nesúhlasí, je na mieste sa vyjadriť, že z odpisu registra trestov (č.l. 104 spisu), ktorý bol oboznámený na hlavnom pojednávaní zo dňa 9.11.2020 (č.l. 136 spisu) vyplýva, že obžalovaný má 5 záznamov v registri trestov. Odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda sp.zn. 18T/55/2019 zo dňa 31.1.2017 nebolo zahladené v zmysle § 92 a § 93 Trestného zákona, a teda uvedené odsúdenie je nevyhnutné vziať do úvahy. Táto skutočnosť je závažnejšia o to viac, že obžalovaný sa dopustil trestnej činnosti v skúšobnej dobe podmieneného trestu odňatia slobody uloženého trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda sp.zn. 2T/110/17 zo dňa 3.10.2017. Ukladanie alternatívnych trestov (peňažného trestu alebo trestu domáceho väzenia) odvolací súd rovnako ako okresný súd nepovažoval za dostatočné, a to s poukazom na osobu obžalovaného, na jeho sklony k páchaniu trestnej činnosti. Na základe uvedených skutočností je zrejmé, že bolo nevyhnutné ukladať nepodmienečný trest odňatia slobody. Za situácie vyrovnaného pomeru poľahčujúcich okolností (§ 36 písm. l) Trestného zákona) a priťažujúcich okolností (§ 37 písm. m) Trestného zákona), keď trest bol uložený v dolnej tretine zákonnej trestnej sadzby, je nevyhnutné vyhodnotiť, že uložený trest je zákonný a primeraný.

Na uloženie súhrnného trestu v zmysle ustanovenia § 42 ods.1 Tr. zákona splnené zákonné podmienky neboli. V tejto časti poukazuje odvolací súd na odôvodnenie rozsudku okresného súdu na strane 3 a 4.

Porušenie práv obžalovaného z dôvodu, že neovláda slovenský jazyk odvolací súd nezistil, nakoľko obžalovaný pri výsluchu dňa 10.10.2019 (č.l.10 spisu) v procesnom postavení obvineného uviedol, že slovenský jazyk ovláda slovom aj písmom, tlmočníka nežiada. Po poučení podľa § 28 Trestného poriadku uviedol, že „ nežiadam o písomné preloženie tejto zápisnice, ani iných písomností v trestnom konaní, toto právo nevyužívam.“

Opätovne pri výsluchu dňa 12.07.2019 (č.l.16 spisu) uviedol, že jazyk slovenský ovláda slovom aj písmom a tlmočníka nepotrebuje.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Uvedené rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.